

[Collet]

Hvis hr. Knud Lind var interesseret i, hvad jeg havde at sige videre, vil jeg med henblik på § 15, hvor han kritiserede bestemmelserne om god skovdrift, sige, at de bestemmelser, der står dér, er indlysende bestemmelser, som enhver skovejer helt af sig selv vil følge, og som falder smukt i tråd med, hvad der har stået i tidligere skovlove. Jeg kan ikke forstå, at hr. Knud Lind har noget imod disse ganske fornuftige regler. Man ville da være fuldstændig forkert på den som skovejer, hvis ikke man fulgte disse ganske almindelige regler for skovdrift.

Hr. Knud Lind kritiserede også, at en person, der køber en skov, ikke må hugge skoven om inden for en periode på 10 år. Formålet med det er naturligvis, at hvis man køber en skov, skal man ikke have lov til at hugge hele skoven ned for at skaffe penge til at betale skoven med. Det må også anses for umiddelbart indlysende, så jeg kan ikke rigtig forstå hr. Knud Linds bekymringer over dette forslag til ny skovlov.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg skal blot sige til den forrige taler – jeg erindrer ikke navnet –

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hr. Collet!

Knud Lind (FP):

... hr. Collet, at jeg tror, han skulle læse det næste lovforslag.

Jeg vil da godt give hr. Collet en lille smule ret i, at skovloven selvfølgelig også har sine gode sider, og vi skal selvfølgelig bevare skoven herhjemme, men det, der er det farlige i dette, er, at det skal ses i relation til det, der hedder forslag til lov om naturforvaltning. Jeg lagde mærke til, at hr. Collet kom meget let over netop det. Det kan jeg godt forstå, for det er grimt at tale om det, hvis man er konservativ og går ind for den private ejendomsret.

Marianne Jelved (RV):

De fleste af de lovforslag, vi behandler her i eftermiddag, er genfremsættelser, og jeg skal ikke gentage ordførertalerne fra februar og marts 1988, men sige om skovloven, at det er godt arbejde – det vil jeg gerne understrege, det gjorde jeg også i foråret – det er gennemarbej-

det og utrolig omfattende materiale, der ligger til politikerne. Jeg håber, at det har været lige så stor en tilfredsstillelse for embedsmændene, der har lavet arbejdet, som det er for politikerne at skulle arbejde med det.

Målet er at fordoble skovarealet, og det er et flot mål. Det er selvfølgelig på lidt lang sigt, sådan ca. 60–75–100 år, og det er, vil jeg gerne indrømme, lidt uvant lang sigt for en politiker i dagens Danmark.

Målet er ambitiøst. Det er et kvalificeret mål, og det er noget, vi selvfølgelig kan tilslutte os i Det Radikale Venstre. Vi er yderst tilfredse med, at loven også sikrer en forøgelse af løvtræsarealet. Det er en gammel – forholdsvis gammel – radikal mærkesag.

Vi kunne ønske os, at miljøministeren i samarbejde med sine ministerkolleger kunne skabe en forholdsvis håndterlig oversigt over de tilskudsmuligheder, der findes på forskellige områder til skovrejsning. Vi kunne ønske det bl.a. for at kunne vurdere prioriteringsmuligheder i den sammenhæng.

Lovforslag nr. L 89, som handler om naturforvaltningen, skal ses i relation til debatten om marginaljord og også i relation til beretningen om marginaljorderne, som Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg kom med den 3. juli 1987. Jeg har specielt hæftet mig ved ønsket fra udvalgets flertal om, at det nu handlede om at få en langsigtet natur- og miljøpolitik. Jeg synes, det er fantastisk vigtigt at holde fast i, at de perspektiver ligger i de lovforslag, vi her behandler. Der er allerede sat forsøgs- og udviklingsarbejder, pilotprojekter og meget mere i gang rundt om i landet, og de har været i gang i flere år. Jeg vil gerne opfordre miljøministeren til at samle de erfaringer eller i hvert fald komme med en oversigt, så politikerne her i Folketinget kan få et overblik over de erfaringer, der er indhentet på disse områder. Det er lidt utilfredsstillende, at der investeres penge, arbejdskraft, gode ideer og kreativitet osv. i en masse projekter, som det i hvert fald for nogle politikere med tidspres er vanskeligt at få et overblik over, hvis vi i stedet kan bruge disse erfaringer.

Ikke mindst når vi taler om noget, der har med det langsigtede at gøre, er det vigtigt, at man bygger på de erfaringer, der indhentes. Det er ikke noget, der gøres fra dag til dag. Når vi taler om naturbevaring og naturgenopretning, er det ikke mindst vigtigt, hvis der er sket